

Szalézi Értesítő

A MAGYAR SZALÉZI TARTOMÁNY LAPJA

104.évf. 4. szám 2006. december

DON PASCUAL CHÁVEZ

CSALÁD, AZ ÉLET BÖLCSÖJE

Leküzdeni az akadályokat

ZARÁNDOKLAT

Don Bosco nyomában

DON BOSCO AJÁNDÉKA

Margit mama

DON BOSCO PEDAGÓGIÁJA

a XXI. században

A segítők szerepe

EMLÉKEZÜNK

L. Bus János SDB

November 25.

1856-2006

Margit mama, azaz

TISZTELETREMÉLTÓ

Occhiena Margit

150. égi születésnapja

**FÓKUSZBAN: zárandoklat
Don Bosco nyomában**

Hírek a szalézi világból - Hírek a magyar tartományból

FÓKUSZ

DON BOSCO NYOMÁBAN

zarándoklat Annecybe és Torinóba

Már közel egy éve folytak az előkészületek, és már mindannyian nagyon vártuk, hogy október első napjaiban végre elinduljunk Torino felé - Don Bosco nyomában. Az volt a különlegesség, hogy egy kis kitérőt tettünk a Francia-Alpokba és Annecybe, ahol Szalézi Szent Ferenc élt, hisz Don Bosco az ő jószágától és buzgóságától illetve nevezte el szaléziaknak az általa alapított szerzetesrendet, az ő égi pártfogására bízta őket, hogy segítse az ifjúság megmentéséért végzett munkájukat.

Az ötvenfős csoportot Ábrahám Béla atya vezette, mesterien kalauzolva minket helyeken, korokon és szentek életén keresztül igényes és átfogó módon, egy kis humorral és gyakorlati tudnivalókkal fűszerezve mondanivalóját. Az utazáson zömmel nyergesújfalui családok és pedagógusok vettek részt, de velünk jött Havasi tartományfőnök atya, valamint szaléziak és a velük együtt dolgozó, ugyanazon lelkiséget élő világiak is, akiknek közvetlensége, kedves, derűs jelenléte meghitt, családi hangulatot varázsolat közénk.

Szentek nyomát kutattuk, és azt hiszem, megtaláltuk. A kitaró, szelíd és derűs Szalézi Szent Ferencet; a fiatalokért élő, és legmerészebb álmait is megvalósító Bosco Szent Jánost és az áldozatos Margit mamát; a Gondviselés végtelen erejében bízó Cottolengo Szent Józsefet; Savio Szent Domonkost, aki világra segíti a csecsemőket és megmenti az édesanyákat...

Sokat tanultunk. Többek között azt is, hogy az élet-szentség nem lehetőség, hanem kötelesség. Megtapsztaltuk az Istenre hangolt élet szépségét, hogy nem siránkozni kell a világon, hanem felismerni és elfogadni értékeit, és tenni azért, hogy jobb legyen.

A zarándoklat rendkívüli szellemi ajándék volt, melynek valódi értékét csak utólag érezzük. Mintha egy más dimenzióban, a csodák határán jártunk volna, a szentek nyomát keresve olyan lelki gazdagságból merítettünk, amely felüdít, és megerősít, hogy könnyebben tudjuk megoldani az előttünk álló nehézségeket, és egy kis szalézi derűvel, optimizmussal és lelkesedéssel éljük hétköznapi életünket.

Kedves Munkatársak! Kedves Don Bosco-tisztelők!

Örömmel közlöm, hogy a szeptemberben intézményeinkben elindult munka jól halad. Amint reméltem, a nyergesújfalui gimnáziumunkban lezajlott vezetőváltás az iskola javára vált. Közlebb kerültünk a fiatalokhoz, jobb kapcsolatot sikerült kialakítanunk a pedagógusokkal és a szülőkkel. Kazincbarcikai iskolánk is magas tanulólétszámmal kezdte a tanévet. Minden reményünk megvan arra, hogy az új szalézi közösség mind jobban bekapcsolódjék az iskola életébe. Az Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Iskolában meglévő szalézi jelenlét már nemcsak a hitoktatásra terjed ki, hanem fiatal kispapjaink segítségével magában foglalja a szabadidős tevékenységet is. Kis lépések ezek, de igen szép jövőt jelenthetnek!

Örömeink mellett természetesen vannak fájdalmaink is, hiszen egy rendtársunkat veszítettük el az elmúlt hónapban: Tóth Jenő atyát az Úr szólította magához. Ez bizony nagy veszteség számunkra, mivel így is kevesen vagyunk.

Októberben nagy esemény volt tartományunk életében, hogy rendfőnök urunk személyes küldötteként meglátogatott minket Don Albert van Hecke. Felkereste intézményeinket, elbeszélgetett rendtársainkkal, munkatársainkkal, megismerte tartományunk életét. Ezúton is köszönöm Don van Heckének, hogy köztünk volt, megerősített minket munkánkban beszámolván tapasztalatairól rendfőnök urunknak.

Amikor ezeket a sorokat olvassák, Kedves Munkatársaink és Olvasóink, már megérkezett hozzánk az év egyik legszebb időszaka, az Advent. Reggelente felhangzik a rorátén az „Ó, jöjj, Emmánuel” énekünk.

Tele vagyunk várakozással. Különösen most, jelen helyzetünkben érezzük, hogy szükségünk van a Megváltóra, szükségünk van elcseszésünkben, reménytelenségünkben Jézusra! A zsidó nép évszázadokig esedezett a Szabadító után. Mi is ebben a szent időben könyörögjünk az ószövetségi nép lelkével, hogy jöjjön el közénk a szerető Isten, legyen béke szeretett országunkban.

Búcsúzóul kívánok mindnyájuknak a magam és rendtársaim nevében is igen boldog, békés, kegyelmekben gazdag, szent Karácsonyt!

*P. Havasi József SDB
tartományfőnök*

**A magyar Don Bosco Szaléziak
szeretettel várnak minden kedves
munkatársat, jötevőt, volt növendéket
és Don Bosco barátait
a tartományi**

**Don Bosco-ünnepre
2007. január 27-én
délelőtt 10 óra 30 perckor**

az óbudai Segítő Szűz
Mária kápolnába és a
tartományfőnökségre
(1032 Budapest,
Bécsi út 173.).
**Emlékezzünk meg
együtt Don Bosco
Atyánkról!**

A Szalézi Értesítő következő száma februárban jelenik meg.

150 MARGIT
MAMA 150

A CSALÁD AZ ÉLET BÖLCSŐJE

Leküzdeni az akadályokat

A boldogság minden ember célja. De az élet tartogat számunkra csalódásokat is. A legboldogabb családban is vannak nehezebb, könnyekkel teli időszakok.

Az erőszak, a munkahely elvesztése, a hűtlenség, a depresszió, a válás, a betegségek, mind olyan események, amelyek felboríthatják egy család nyugalalmát. Ezekben az estekben a jelszó: „kikapaszzkodni a gödörből”, ami annyit tesz: „növekedni”. Ne tűnjön különösnek. A nehézségek erősítik és formálják az embert. Ezek a válságos időszakok kibillenthetik a családot egyensúlyából, ám ha sikerül megőrizni az egységet, mindent újra tudnak kezdeni, és közösen folytathatják a megkezdett utat. Erősnek lenni a viszontagságok közepette azt jelenti, hogy nem hagyjuk magunkat zsákutcába szorítani, és amikor minden reménytelennek tűnik, tudunk és merünk kiutat keresni.

SEGÍTENI EGYMÁSNAK

Legjobb biztosítéka ennek a kommunikáció, amely a csapatmunkán, az együttműködésen, a megbecsülésen és a méltányosságon alapszik. A megoldás is gyorsabban érkezik, ha egy problémáról a családban közösen gondolkodnak. A nevelés fontos összetevője, hogy gyermekeinket képessé tegyük az életben felmerülő akadályok leküzdésére. A szülők tudják, hogy nem védelmezhetik gyermekeiket a végtelenségig. Két módon kell hát cselekedniük. Az első: feltétel nélküli szeretetükről biztosítani gyermeküket: „Történjék bármi, mi itt vagyunk neked!”. Így segítünk nekik leküzdeni az akadályokat, mert a **családban megtanulnak szembenézni a kihívásokkal. Család nélkül nem lehet „kikapaszzkodni a gödörből”**. A második: fegyelemre tanítani őket, hogy tudják, meddig lehet elmenni, hol a határ. A

válságos helyzetek gyenge és tökéletlen teremtmény mivoltunkból születnek. A gyermekeket a szülői „nem”-en keresztül lehet az életre nevelni, mert ez erőssé teszi őket. Ha a szülők kielégítik gyermekeik minden kívánságát, úgy fognak felnőni, hogy nem tanulják meg elviselni a frusztráció érzését. Az a szülő, aki megpróbálja megóvni gyermekét a szenvedéstől, megfosztja őt a lehetőségtől, hogy kifejllessze magában az eszközöket, amelyek segítségével szembenézhet a nehézségekkel. A határok segítik a gyermekekben lévő lehetőségek kibontakozását.

A SZÉTESÉS

Van egy fajta válsághelyzet, amely közvetlenül a család szétesését eredményezi. Ma, ha egy kapcsolat nem kielégítő, különéléshez vagy váláshoz vezet. Emberek ezrei követnek el gyilkosságot és/vagy öngyilkosságot évente, de százezrek választják a különélést vagy a válást. Pár éve a házasságok ötven százaléka felbomlik a világnak ezen a felén, és vannak olyanok, akik már két vagy három váláson vannak túl! Társadalmunk a „használat után eldobandó” elvet vallja. Az ételek szép csomagolása kidobásra van ítélve; az autók és az elektromos háztartási gépek elavulnak; a bútorokat kicseréljük, mert kimennek a divatból; az üzleti kapcsolatokat addig ápoljuk, amíg haszonnal kecsegtetnek. Még a nem kívánt terhességeket is „eldobjuk”. Nem meglepő tehát, ha a társadalom elfogadja a házasságra is a „használat után eldobandó” elvet. Ha többé nem vagyunk boldogok együtt, a legegyszerűbb dolog megszabadulni a házassági köteléktől és új életet kezdeni. De a gyermekek számára ez nem egy semleges, vagy ahogy többen állítják „normális” dolog. A válás erőszakosan szétzúzza érzelmi világukat: úgy érzik, elhagyták őket pont azok, akik az életet ad-

ták nekik, egyik pillanatról a másikra vesztik el életük biztos alapjait. Soha nem fognak úgy tekinteni a szerelemre, a házasságra, a nemek közötti kapcsolatra, mint azelőtt. A sziklára épített otthonról kiderül, hogy homokra épült; számukra a válás egy hatalmas nagy igazságtalanság.

A HIT

A hit egészen más utakat kínál. *Átváltozás:* Isten kegyelmének segítségével az emberek teljes egészében megváltozhatnak. A *remény:* annak az ereje, aki tudja „Istennek semmi sem lehetetlen”. A *szeretet:* a leghatásosabb fegyver. Sok házasságban élő ember gondolja, hogy a szeretet egy érzelem. A szeretet ennél sokkal több: cselekvés. Az Evangélium „aranszabálya” mondja: „Mindazt, amit szeretnétek, hogy megtegyenek nektek az emberek, tegyétek meg ti is nekik” (Mt 7,12). Ez a szeretet definíciója. Mivel a szeretet nemcsak egy érzelem, hanem cselekvés is, akkor is lehet szeretni a házastársat, amikor nem kötődünk hozzá erős érzelmi szálakkal. A tettekből újjászülethet az érzelem. Ezért írja Pál apostol a Krisztus utáni első évszázadban: „Ti férjek, szeressétek feleségeteket, ahogyan Krisztus

is szerette az Egyházat! Önmagát adta érte” (Ef 5,25). És végül az *áldozat:* a szeretet legmeghatározóbb jele, amelynek segítségével „megérinthejtük akár az eget” is.

Don Pascual Chávez egyetemes rendfőnök,

Bollettino Salesiano 2006/10

(Fordította Szabó Judit)

„Mindenkinek meg kell értenie, hogy a szeretet a családban kezdődik. Napjainkban is rádöbbenünk, hogy nagyon sok társadalmi baj gyökere már a családban megtalálható.

Arra sincsen időnk, hogy egymást észrevegyük. Hiányzik a meleg kapcsolat a szülők között, és ez hatással van a gyerekekre is. Így áll be az a visszás helyzet, hogy már nem vagyunk családtagok és a közösségi kapcsolatok is elhidegülnek.

Teréz anya életéből tudjuk, hogy egyszer az Egyesült Államokból érkezett egyetemi tanárokkal találkozott.

A vezető kérte, hogy adjon nekik egy jó tanácsot.

- Ezt válaszoltam nekik: - Mosolyogjatok gyakran egymásra. Azt hiszem, hogy túl komolyan szóltam, mert az egyik megkérdezte tőlem: - Árulja el, van-e Önnek férje?

Erre is megválaszoltam: - Igen, néha nehezemre esik Jézusra mosolyogni, mert túl sokat követel tőlem. Az a véleményem, hogy a szeretet pontosan itt kezdődik: a családban.” *(Bruno Ferrero)*

Teresio Bosco

Margit mama - Don Bosco ajándéka

Jézust teljesen lemeztelenítve feszítették keresztre a Golgotán. Az egyetlen, amit még a magáénak mondhatott ezen a földön - a köpenye -, a katonák kezében végezte. Mindemellett, ebben a végső pillanatban Jézus egy olyasvalakire gondolt, aki különösen kedves volt számára: az édesanyjára. Azt mondta a tanítványának, aki vele volt, és egyben az egész emberiségnek: - Íme, ez a te anyád. Ebben a pillanatban odaadott mindent, ami je volt.

És láthatjuk, hogyan tette magáévá Jézusnak e szavait Don Bosco. Sokszor mondogatta a fiainak: - Mindent, valóban mindent az utolsó leheletemig nektek adok. Ezért, pont úgy, mint Jézus, nem csak a saját életét, de azzal együtt az édesanyját is odaadta a fiúknak, a Kongregációnak és az egész Szalézi Családnak.

Ahogy Mária az Egyháznak, úgy Margit mama is felbecsülhetetlen ajándék a Szalézi Családnak, egy olyan ajándék, amit még nem teljesen fedeztünk fel. Napjainkban már nincs semmi kétségünk afelől, milyen fontos szerepet játszott Margit mama Don Bosco emberi és keresztyéni nevelésében, csakúgy, mint a valdoccói nevelői környezet kialakításában. Az ő anyai jelenléte minden bizonnyal nagy szerepet játszott abban, hogy Valdoccóban családias légkör alakult ki. Ennek a jelenlétnek köszönhetően Don Bosco erőteljes atyai egyénisége harmonizált Margit mama megértő, kedves, figyelmes és szerető anyai szívével. Ez az, ami lebilincselő a szalézi nevelési módszerben.

P. Egidio Viganò ezekkel a szavakkal magyarázta: „Margit mama hősiek átköltözésé-

vel Valdoccóba egy ugyanolyan stílusú családi légkör alakult ki a fiúk számára, mint abban a családban, ahonnan a megelőző nevelési módszer lényege ered. Annyi hagyományunk áll kapcsolatban vele. Don Bosco tapasztalata az volt, hogy személyiségének a fejlődése alapvetően a Becchi-beli családjában uralkodó rendkívüli önátadó és jóságos

hangulatban gyökerezik, és meg akarta ismételni ennek legjellegzetesebb tulajdonságait a valdoccói oratóriumban a szegény és hátrányos helyzetű fiúk között.

Imameghallgatás Margit mamától:

Határozott és bizalomteljes anya

Négy gyermek édesanyja, a Colle Don Bosco Bernardo Semeria Intézetének volt növendéke vagyok, sokat köszönhetek a fiatalok szentjének, és gyakran fordulok a szalézi szentekhez. Második fiam énekesnek készült, de csüggedt és búskomor lett. Rettenetesen meghízott, és a levertség oly mértékben elhatalmasodott rajta, hogy kételyei voltak: vajon folytassa-e megkezdett pályáját. Én akkor - 2004 szeptemberre volt - elhatároztam, hogy Margit mamához fordulok egy kilenceddel, hogy fiam meg tudja oldani gondjait. Karácsonykor, ha hiszitek, ha nem, visszanyerte egészséges testsúlyát. Néhány hónap alatt megnyert két versenyt, és beiratkozhatott egy mesterkurzusra, ami eléggé jónak tűnik. Ugyancsak Margit mama közbenjárásának köszönhetően, alighogy befejeztem a novénát, azt az ajándékot kaptam, hogy 15 és 19 éves fiaim részt vehettek a kölni Ifjúsági Világtalálkozón a pápával, miközben néhány nappal a találkozó előtt még teljesen elleneztek az egészet.

Montagnini Mara - Chieri (TO)

Don Bosco pedagógiája a XXI. században

A segítők szerepe

Nagyon sokféle módon lehet valaki tagja a Szalézi Családnak: az egyszerű munkavállalótól kezdve odáig, hogy valaki szalézi munkatárs lesz, és elköteleződik, hogy vállalja azt, hogy a szalézi munkában társunkká, annak részesévé válik.

Aki munkavállalóként kerül egy szalézi iskolába, az általában az első percben nem is tudja, mi az, hogy szalézi, vagy ki az a Don Bosco. Azért remélem, hogy a legtöbben, amikor jobban, mélyebben megismerik, hogy miről szól a szalézi gondolkodás, a szalézi lelkiesség és nevelés hogyan valósul meg, és mik ennek az alapelemei, akkor fölismerik, hogy ez jó, és örömmel osztoznak benne.

A realitásokat tudomásul véve egy mai magyar szalézi nem várhatja el, hogy Don Bosco vagy a szalézi rend ismert legyen, de azt igen, hogy aki ezzel kapcsolatba kerül, az nyitott legyen arra, hogy mi, szaléziak, hogyan gondolkodunk, mit tartunk fontosnak, mik cselekvéseink főbb motivációi. Azt mindenkinek észre kellene vennie, hogy a szalézi iskola más, mint egy önkormányzati vagy alapítványi oktatási intézmény, és késznek kell lennie arra, hogy ezt a másságot megismerje, értelmi és

ugyanakkor egy szívbeli megismeréssel.

A reform-pedagógiák, a sajátos alapítványi iskolák nagyon féltve őrzik azt az érték-gondolatot, amit hordoznak, komolyan felkészítik rá azokat, akik ott tanítanak, és megkövetelik, hogy ezt képviseljék. Mi, szaléziak, ezzel egy kicsit adósak vagyunk, mert nem képviseljük eléggé erőteljesen azt a szándékot, hogy egy szalézi iskolába olyan mentalitással, nyitottsággal, gondolkodásmóddal kerüljenek alkalmazásba a tanárok, ami alapján mindenki, aki ott van, osztozni tud a szalézi küldetés leglényegesebb elemeiben. Mert aki egy szalézi iskolában dolgozik, az nem egyszerű munkavállaló, hanem a szalézi küldetés részese.

Annak, hogy valaki részesedjen a szalézi küldetésben, nem alapvető feltétele, de megkönnyítő tényezője a gyakorló katolikus felfogás, életmód. Sokat gondolkodunk arról, hogy hogyan, milyen módon, milyen arányokban lehet és kell továbbadni azt, ami nekünk, szaléziaknak fontos. A mai magyar közállapot, a társadalom és az Egyház viszonya, a papság elfogadottsága nagyon sokszor bátortalanná tesz bennünket. A szalézi mentalitástól nagyon messze van a kényszer, az erő-

A tartományi pedagógia konferencia résztvevői.

szak, de annak, hogy közösségi küldetésben végezhessük munkánkat, alapvető része a spiritualitás megismertetése. Ha egy közös szellemiséget, egy közös nevelési gondolkodásmódot tudunk kialakítani, akkor a saját konkrét helyzetünkben megvalósuló feladataink is könnyebbek lesznek. Jót teszünk magunkkal hosszú távon. Persze, elkerülhetetlen, hogy ez munkával járjon. Fölkínáljuk, meghívjuk, hogy akinek Isten ezt az utat adja, az valóban legyen itt velünk, de nincs olyan, hogy egy tanárnak szalézi munkatársnak kell lenni. Amit viszont elvárunk és feltétel is, hogy ismerje meg a lelkiségünket. Egy szalézi iskolában tanító pedagógusnak alapkövetelmény megismerni Don Boscót. Valamilyen szinten a sajátjává kell tennie a szalézi lelkiséget, hogy egyik lehessünk. „Tudok róla” – ez kevés! „Már egyszer olvastam” – ez is kevés! Azt hiszem, aki házasságban él, az jól tudja, mit jelent, megismerni a másikat: a titkát fürkészni. Mindig előjön valami új, mindig meglátok benne valami mást. Valahogy ilyen módon kell nekünk Don Boscót megismerni.

A pedagógusok között is nagyon sokan vannak, akik csak odáig jutnak el, hogy ismernek néhány történetet Don Bosco életéből: a gyerekkori álmát vagy „az együtt füttyülést” – ezek egészen kedves kis történetek. De való-

ban megismerni azt jelenti, hogy felfedezni a másikat, megfejtem az ő titkát. Hogy mitől alakulnak körülötte a dolgok, mitől lesz ő az, aki. Don Bosco gyerekkorában azt kell meglátni, hogyan formálódik. Hogy attól, hogy valaki árva és egy eldugott kis tanyán élő parasztyerek, még nem kell kétségbe esni. Egy fajta formációt látunk, a külső tényezőket, és ugyanakkor a kegyelem jelenlétét, hogy Istennek gondja van erre a gyerekre. Külön néven szólítja, szereti őt, és ez nem kivétel, mert Istennek mindenkire külön gondja van. Don Bosco papi életében pedig nagyon sok dinamikát, kiforrott megnyilvánulást látunk: a viszonyokat a fiatalokkal, azt, hogy hogyan éli meg az adott helyzeteket, és ezek az ő lelkiségének megnyilvánulásai.

Mit várhatnak el a laikusok a szaléziaktól? Amikor a szalézi oktatási intézetekről gondolkodunk, akkor azt mondjuk, hogy kell hogy jelen legyen egy szalézi közösség. Nem egy szalézi, nem egy utazó szalézi, hanem egy szalézi közösség, amely felelős a „szaléziságért”, azért, hogy ezt a spiritualitást, ezt a lelkiséget jókedvűen, fogyaszthatóan megélje, átadja. A szalézi közösség az ilyen műnek egy fajta nukleonja, alapvetően a küldetés megvalósulásáért és hordozásáért a fő felelős.

Ugyanakkor egy úgynevezett áttetszőséget várhatnak el ettől a közösségtől, azaz, hogy lehessen olvasni a lelkükből, az életükből, és ez sokszor nehéz. Az ember fél, mert úgy érzi, hogy figyelik, és fél, hogy bele fognak kötni. Azt kellene meglátni egy közösségnek, hogy nem azért figyelik őket, hogy beléjük kössenek, hanem hogy ha kell, beléjük kapaszkodjanak, vagy ha kell, akkor tudjunk együtt továbblépni.

Ehhez a hiteles „együtt lépéshez” kell mindenkinek megtenni a maga feladatát. Segítheti ezt az a tapasztalat, hogy a mi intézményeinkre csak akkor és addig van szüksége az Egyháznak és a társadalomnak, amíg a sajátos szalézi értékeket igyekszik megvalósítani.

Kivonat P. Ábrahám Bélának a szalézi pedagógiai konferencián elhangzott előadásából

LAPZÁRTA UTÁN
ÉRKEZETT A GYÁSZHÍR:

P. Dr. Mészáros Béla SDB

gyémántmisés c. kanonokot

2006. november 18-án,

életének 89. évében rövid betegség után az Úr magához szólította. A mosonmagyaróvári hívek november 27-én búcsúztak el tőle, földi maradványait november 28-án a szombathelyi szalézi templom kriptájában helyezték örök nyugalomra. Béla atyát a Szalézi Értesítő következő számában hosszabban méltatjuk.

Zarándokoltunk

Don Bosco nyomában

Szél fújja arcunkba a Don Bosco lábnyomában kavargó port. Széthinti a piemonti tájon, át az Alpok csúcsain, le a lomha Pó síkságán. Lepelként takarja az olasz csizmát, Európát, a világot. Találkozunk vele Péli földszentkeresztől Mumbayig, Nyergesújfalutól Ho Chi Minh városig. Sztétárad zarándokcsoportunk minden sejtjében, amikor Castelnuovo meredek utcáskáin kaspaszkodunk fel, Bosco Szent János és Savio Domonkos emlékét kutatva. Lüktetve érezzük agyunkban az Aiguille de Midi pompás meredélyén. Megnyugtat Annecyben, Szalézi Szent Ferenc emlékét idézve. Könnyesre csípi szemünket Mondonióban, kacajra húzza szánkat a valdoccói oratórium sokszínű forgatagában. Bár hazaérünk, de velünk él, mindörökre eggyé válva szervezetünkkel, lelkünkkel. Résztét képezi mozdulatainknak, mimikáinknak, cselekedeteinknek, gondolkodásmodunknak. Barátaink, ismerőseink, rokonaink csodálkozva, kérdően néznek ránk, pedig csak a piemonti szél fújta arcunkba a port....

Koblencz Attila

Számomra ez a zarándoklat olyan volt, mint egy lelkigyakorlat. Elég sűrű volt a program, a számos látnivaló mellett mégis jutott időm arra, hogy „egyedül” legyek Don Bosco Atyánkkal. Azt mondtam neki: „Eljöttem hozzád, Don Bosco, és most itt hagyom nálad minden problémámat és bánatomat.”

Teljesen megújulva és lelkileg felfrissülve tértem haza. Azóta sokkal derűsebb vagyok, és minden könnyebben megy.

P. Márkus Zoltán SDB

Nehéz így, egy-két mondatban összefoglalni azt a sok élményt, amit ez a zarándokút nyújtott. Gyönyörű volt a Mont Blanc és a francia kisváros, Annecy. Érdekes volt végigjárni Don Bosco "útját", látni azt a rengeteg szép és régi épületet, és hallani történetüket.

Számomra anyaként a legmeghatóbb élmény Mondonio volt, ahová anyni édesanya vitte köszönetképpen Savio Domonkosnak az emléktárgyakat és kelengyéket. Még sosem láttam ilyet.

Nagyné Tafferner Ingrid

A leginkább "megrázó" (ezt a szó pozitív értelmében értem) élmény Colle Don Boscón ért. Szinte azonnal rabul ejtett, és feloldott a hely szépsége és csendes harmóniája. Elsősorban nem a táj hatott rám, bár az is szép volt, hanem valami megfoghatatlan erő. Először Don Bosco és Margit mama házánál éreztem ezt. Egyszerű kis omladozó ház, de tele van szeretettel, harmóniával. Olyan nyugalom fogott el ott, mint még életemben soha.

Azt is jó volt látni, hogy a hit ereje mire teszi képessé az embert. A semmiből indultak, és mi mindent értek el... *Tolnai Miklós*

Mindkettőnk számára meghatározó élmény volt a valdoccói oratóriumban tett látogatás: a rengeteg különböző gyerek - katolikus-muzulmán-vallástalan, európai-arab-afrikai szülőktől származó, jól és kevésbé jól öltöztetett (szegény-gazdag) - együtt játssza, egymást segítése fantasztikus látvány volt! Az oratórium vezetőjének szavai: "Gyereket, akármekkora csibész is, innen örökre el nem küldök". Nagy tanulság ez toleranciából!

Az, hogy a gyerekeket nem direkt nevelik, hanem felkeltik bennük a jó utáni vágyakozást, nagyon eredményes pedagógiai módszernek tűnik.

Völner Pál és Völnerné Károly Mónika

Vissza-visszatér itthon is annak a szentmisének a bensőséges hangulata a Segítő Szűz Mária szentélyben Colle Don Boscón, ahol Pál atya prédikált a hivatásokról és a misszionáriusainkról. A hely, ahol szakadatlanul imádkoznak a Szalézi Családeért, és az elhangzott gondolatok nagyon mélyen megérintettek. Vajon miért nem elég erős a mi fiainkban az elhatározás, hogy válaszoljanak a hívásra? Miért nincs bennük elég kitartás? A mi magyar szaléziainkra gondoltam, az állandó küzdelmeikre: bennük vajon honnan ennyi hit, ennyi erő? És vajon kinek tudják majd továbbadni... *Lengyel Erzsébet*

▲ Szentmise a Segítő Szűz Mária bazilikában

▲ Colle Don Bosco - Frank Pál atya prédikál Castelnuovo - ahol Don Boscót keresztelték ▼

Savio Szent Domankos életútját látva az alábbi gondolat fogalmazódott meg bennem: „Nem az életkor tesz bölcsé Isten tudományában. Szentté válni gyermekként is lehet. Isten azért ad több időt az idősebbeknek, hogy alkalmuk legyen a tökéletesebb életre.”

Krammer András

Nagyon örültem annak, hogy láthattam Don Bosco gyermekkorának színhelyeit, illetve a torinói városrészt, Valdoccót. Emellett nagyon tetszett a milánói dóm és a Francia Alpok nyújtotta látvány.

Wenz János

Felsorolni is sok volna mindazt az újat, amit ezen a zárandoklaton megtapasztaltam. Ha ki kellene emelnem valamit, akkor a Segítő Szűz Mária bazilikát és a mögötte megbújó kicsike Pinardi kápolnát emelném ki.

Lengyel Csaba

Don Bosco szegényes Becchi-beli szülőházában ma is érezni a szeretet és az imádság erejét. Margit mama szíve most is ott dobog.

▼ *Valdocco - Don Bosco ablakai alatt*

▲ *Aiguille de Midi - háttérben az Alpok csúcsai*

▲ *Don Gianni 22 éve a valdoccói oratórium élén*

Bemutakozik Kovács Kati nővér

Egy háromgyermekes család legkisebbjeként születtem Sopronban, ahol sem szalézi atyák, sem nővérek nincsenek. Mégis sikerült megtalálnom őket. Ehhez egy jó lelki-anya és Puskely Mária Szerzetesek című könyve

kellett. Igaz, hogy ez már nagyon régen, 1991-ben volt, és akkor még nem léptem be a nővérek közé, mert annyi minden más is vonzott. Cserkészkedtem, „hajszolós” voltam, szegedi, illetve ELTE-s tanulmányaim után matematikát, számítástechnikát és hittant tanítottam szülővárosomban. Zarándoklatok, táborok, ifjúsági találkozók töltötték ki szabadidőmet, ahová tanítványaim is egyre nagyobb számban kísértek el. Boldog voltam, hiszen másoknak adhattam, ám lassan azt éreztem, hogy valami még hiányzik az életemből, valami többet vár tőlem Jézus. Nem volt egyszerű ez az időszak, de az Úr megsegíti a benne bízokat... így 2001. szeptember 8-án kezdhettem meg Mogyoródon a jelöltidőmet, majd Olaszországba mentem képzésre, először Castalgandolfőba. A novíciátust Milánó mellett töltöttem, mely szalézi szemszögből

egy paradicsom, ugyanis minden falunak van saját oratóriuma, így például a Nyári Oratórium programját bemutató találkozón 20.000 (húszezer) animátor volt jelen.

Ebben az évben intézményünk Mazzarello Mária halálának 125. évfordulójára emlékeznek. Ezen alkalmából kaptuk azt a lehetőséget, hogy Torinóban tegyük le első fogadalmunkat, ott, ahonnan a mű elindult.

Nagy ajándéknak tartom, hogy augusztus 6-án, Jézus Színeváltozásának ünnepén ott, a Segítő Szűz Mária bazilikában mondhattam ki az én IGEN-emet, hiszen az Ő leánya lettem. Igaz, hogy a távolság miatt csak egy kis magyar csapat lehetett velem, de azon túl jelképesen még Szent István királyunk is „megtisztelt jelenlétével”, akinek a szobrát még Don Bosco helyezte oda a bazilika oltárképe mellé, mint a Szűz Anyát különös módon tisztelő szentet.

Augusztus 7-től a mogyoródi közösségben élek. Nem volt nehéz megszokni, hiszen már a jelöltidőmet is itt töltöttem. Igaz, hogy a feladatom most teljesen más: hitoktatás, oratórium, animátorképző, és azon túl tengernyi más feladat, de igyekszem, hogy meg tudjam élni a mindennapjaimban azt, amit jelmondatunknak (Jn 15,9) választottunk: az Úr szeretetében megmaradni, érezni az Ő jelenlétét mindennapjaimban, hogy ezt a szeretetet tudjam továbbadni azoknak, akiket az Úr rám bízott...

Kovács Kati nővér

Pannon példakép

Büszkék vagyunk rá, és gratulálunk!

Tíz egynéhány évvel ezelőtt lelkipraktort hirdettek a szalézi munkatársak és érdeklődők részére a pestszentlőrinci szalézi plébánián. Az ország minden részéből jöttek érdeklődők és munkatársak. Itt találkoztunk először Dr. Mezey Klára nyugdíjas pécsi orvossal, aki érdeklődéssel fordult a Don Bosco szellemét, lelkiségét bemutató közösség felé. Nyugdíjas volt, aki mégis aktív életet akart élni. Már ekkor is részt vett egy pécsi Karitás-csoport munkájában. Tőle tudjuk, hogy pályaválasztásakor nehezen tudta eldönteni, hogy az orvosi vagy a pedagógusi pályát válassza. Amikor orvosi munkáját abbahagyta, újra a gyermekek felé szeretett volna fordulni, és Don Bosco életét megismerve egyre erősödött benne a vágy, hogy a nehéz körülmények között élő (hátrányos helyzetű) gyermekek életét szebbé tegye. Segítőtársakat keresett maga mellé, lehetőleg nyugdíjas pedagógusokat, aztán elkezdődött a munka. Létrehozták a Don Bosco Napközit. Az oktatási intézményektől olyan gyerekeket kértek, akiknek családi körülményeik rosszak. Ezek a gyerekek számára nem csak testi, hanem lelki táplálékáról is gondoskodtak. Hivatalos ellátmányuk soha nem volt, adományokból és pályázatokból teremtették elő a szükséges javakat. Először csak a kisebb gyerekek jelentkeztek, majd hozták a barátaikat. Később felső tagozatosok és középiskolások is megjelentek a napköziben, ahol gondoskodást és szeretetet kaptak. Az e-gyik iskola oklevéllel ismerte el, hogy öt olyan gyermeket, akik bukásra álltak, sikerült jórendűre felhozni. Mi adja az erőt, hogy akár 80 éven túl is elvégezzék ezt a nem könnyű feladatot? Az a szeretet, az a Don Bosco-i szellem, amely világossá tette számukra, hogy a gyermekek lelkét meg kell menteni. Ezt a munkát, ezt az áldozatos szeretetet ismerte el az a civil szervezet, amely két évvel

ezelőtt létrehozta a Pannon Pédakép Alapítvány díjat, amellyel évente négy alkalommal 3-3 olyan személyt tüntetnek ki, akik értékmentő munkát végeznek, és példát mutatnak

egész társadalmunknak. Ez év szeptemberében a mi szalézi munkatársunk, Dr. Mezey Klára részesült a jeles kitüntetésben.

Pécsi hírek - Nyári táborunk június 19-25-ig Kismányokon volt, húsz fiatal, három nevelő és egy "animátor-jelölt" (Jovánovics Isti) részvételével. Szerény anyagi körülményeink miatt önellátók voltunk, de ehhez sok nyersanyagot kaptunk plébániánktól. Szállásunk gyerekarát udvara kiváló lehetőséget biztosított sportvetélkedők lebonyolításához is. A környező szép erdőbe kirándultunk, a közelben lévő, festői környezetű Szalkai tó jó fürdési lehetőséget biztosított. Idevezető utunkon megnéztük a műemlék pravoszláv templomot is. Kismányok katolikus templomát idetelepült székelyek építették, féltve őrzött kincsük egy Erdélyből lovas kocsin titkon áthozott Mária szobor. A vasárnapi misén gitáros szolgálatot teljesítettünk. Esténként a reggel kiadott témák megbeszélése zajlott, sokszor az éjszakai órákig. Testben-lélekben egyaránt erősödve, szép emlékekkel gazdagodva tértünk haza.

A Don Bosco életéből vett részleteket bemutató előadásunkat, mellyel az volt a célunk, hogy életét, munkásságát, szellemiségét minél szélesebb körben megismertessük, a nyár folyamán két környékbeli falusi plébánián, a plébániai majálison, és az egyházmegyei ifjúsági találkozón mutattuk be. Felkérésünk van az évek óta ismétlődő "Székesegyházi adventi napok" keretében is előadni.

Mezey Klára

Emlékezünk

L. Bús János SDB

(1912 - 1957)

(L. = laico, azaz szerzetes testvér)

Nemzetünk nemrég az 50 évvel ezelőtti forradalomra emlékezett. Sajnos nem úgy zajlottak az ünnepségek, amilyen méltósággal kellett volna visszatekinteni a dicső időkre. Több nézőpontból elevenítették fel az 50 évvel ezelőtt kirobbant eseményeket, a sok fájdalmat, vért, szenvedést, ártatlanok halálát, bebörtönzését, ellehetetlenítését. Kevés család volt, akiket nem érintett valamiképpen a forradalom ill. elbukásának következményei.

Bús János szalézi testvér 1912. november 24-én született Zsére (Szlovákia) községben. Példamutató, buzgón hívő szülők gyermeke. Testvéreivel együtt korán magába szívta az igazi vallásosság légmörét. A családban természetes volt a mindennapi közös ima és a vasárnapi istentiszteleten való részvétel. Iskolatársai, barátai rendkívül becsülték, hiszen elmondásuk szerint tanulmányi eredményeivel, jó magaviseletével és vidámságával is kitűnt közülük.

A szabadságharc a Magyar Szalézi Tartománytól is követelt áldozatot: egyik buzgó rendtársunk, Bús János szalézi testvér életét. A rendek feloszlása után testvérünk is földönfutó lett, és különféle helyeken és munkakörökben élte életét. A forradalom újpesti lakhelyén találta őt. A szabadság és egy szabad ország reménye felcsillantotta előtte a szebb jövő képét. Boldog volt, tele optimizmussal. Bátorította ismerőseit, majd a forradalom leverése után részt vett az illegális röplapok és újságok terjesztésében. Ez lett a veszte. Lakóhelyén egy vakbuzgó kommunista feljelentette, letartóztatták, és mint anynyi más lelkes magyart, a kihallgatás folyamán őt is agyonverték. Tudomásunk szerint 1957. április 2-án kínzások és verések közben fejezte be életét. Rendtársunk a Budapesti Köztemető jeltelen sírjában várja a feláramlás örömét.

A papi, szerzetesi élet után vágyakozott, de mivel szülei szegények, erre nem számíthatott az akkori Csehszlovákiában. Magyarországra jött, és itt vágya beteljesülhetett, hiszen P. Antal János tartományfőnök befogadja a szalézi rendbe. 1931-ben Péliföld-szentkeresztben novicius, majd egy év múlva fogadalmat tesz. Szerzetesi életét a katonai szolgálat szakítja meg, majd Visegrádon szakács. 1937-ben örökre elkötelezi magát Don Bosco mellett. Példamutató szalézi. Lelkesen veszi ki részét a tartomány életéből, mint a rendtagok szakácsa. A rendek feloszlása az általa nagyon szeretett Péliföld-szentkeresztben találja, melyet kénytelen elhagyni. Ezzel megkezdődik kálváriája, mely 1957. április 2-án ér véget.

Ma büszkén tekintünk fel Bús Jánosra, Sándor Istvánra és Dániel Tiborra, akik életüket adták hitünkért és hazánkért.

Szalézi Lelkiségi Napok 2007 Róma

Január 18-21. között tartják Rómában a 2007. évi Szalézi Lelkiségi Napokat, melyre már most fogadják a jelentkezéseket.

A jelentkezési lap letölthető az internetről (www.sdb.org).

Elhunyt rendtársunk

P. Tóth Jenő SDB

A Magyar Szalézi Tartomány és a Szombathelyi Szalézi Közösség nevében fájdalommal közlöm, hogy szerzetestvérünk, P. Tóth Jenő SDB 2006. szeptember 27-én, életének 89. évében visszaadta nemes lelkét Teremtőjének.

Fájdalommal vettem dr. Tóth Jenő atya halálát. Bár számolni lehetett bekövetkező elmúlásával, mégis megrendített halálának híre. Különös számomra, hogy még augusztus közepén közölte velem: a Szombathelyre kerülő vietnámi Ferenc atyának nem kell új lakóteret kialakítani, mert októberben Neki már nem lesz szükség szobára. Sajnos ez így is történt. Idős kora ellenére fiatalos lendülettel, szalézi lélekkel vett részt a közösség munkájában. Naponta misézett, nagy áhítattal vezette a rózsafüzér imádságot, szívügye volt a „Kinga-lap” terjesztése.

Jenő atya 1917. november 7-én született Nagyasszonyfán. Igazi keresztény családban nevelkedett, ahol a mindennapos imádság természetes volt. A vasárnapi ebéd előtt a gyerekek fontos feladata volt, hogy beszámoljanak a vasárnapi prédikáció számukra lényeges mondanivalójáról. A Szülők Jenőt mindenképpen katolikus iskolába szeretnék volna íratni. Így került nyergesújfalui intézményünkbe. Mint mondta, esze ágában sem volt papnak vagy szerzetesnek menni, de ennek ellenére hamarosan megérintette Őt Don Bosco szelleme. 1934-ben jelentkezett a Szalézi Társaságba, majd egy évvel később fogadalommal kötelezte el magát. Kispapként Rákospalotán a Clarisseumban, majd Nyergesújfalun tevékenykedett. Don Antal tartományfőnök Torinóba küldte teológiai főiskolára. Itt még jobban magába szívta Don Bosco lelkületét, buzgón látogatta sír-

ját. A háború miatt 1943-ban hazatért és tanulmányait péliföldszentkeresztii házukban folytatta. 1945. augusztus 12-én részesült a papság szentségében, majd újmisésként Mosonmagyaróváron tevékenykedik.

1946-48 között rákospalotai intézetünk oratóriumának nevelője és a Pázmány Péter Egyetem Biblia-szakos hallgatója. 1948-tól a Péliföldszentkeresztii Hittudományi Főiskola Szentírás-tanára. 1950-ben többi rendtársával együtt a főiskola elhagyására kényszerült és ezzel elkezdődött kálváriája. A szó valódi értelmében földönfutó lett. Varsányban hitoktatói-, Bajóton, Nyergesújfalun kántori állást vállalt. Az 1956-os forradalmat nagy lelkesedéssel fogadta. Tele optimizmussal készül új feladatára. Azonban letartóztatják. Raboskodik Székesfehérváron, Kistarcsán, Tökölön (később is rendőri felügyelet alatt állt).

1958-ban Vasszécsényben kántori állást kapott. 1973-tól ugyanitt káplán, majd 1977-től plébános volt. 1996-ban plébániát épített hívei nagy örömeire. 83 évesen visszatért a közösségbe, melynek életéből aktívan kivette részét.

A magyar Szalézi Tartomány legidősebb tagja volt, amikor a halál angyala az Úr színe elé szólította. Temetése valódi ünnep volt mindannyiunk számára. Szombathelyi templomunkat csordultig töltötte a hívek serege. Hálásan köszönjük Urunknak, hogy Jenő atyát nekünk adta és hogy ilyen hosszú papi étellel áldotta meg.

Emlékét őrizzük meg szívünkben és imádságainkban háláljuk meg hosszú papi-, szerzetesi életének minden pillanatát.

*P. Havasi József SDB
szalézi tartományfőnök*

Hírek a szalézi világból

Margit mama tiszteletreméltó!

José Saraiva Martins bíboros, a Boldoggá- és Szenttéavatási Kongregáció prefektusa a vatikáni szalézi kápolnában 2006. november 15-én tiszteletreméltónak nyilvánította Occhiena Margitot, Bosco Szent Jánosnak, a szalézi rend alapítójának édesanyját.

A bíboros felolvasta majd aláírta a dokumentumot, mely szerint megállapítást nyert, hogy Occhiena Margit életében hősiesen gyakorolta a keresztény erényeket és a szentség hírében halt meg. A bensőséges eseményen jelen volt többek között a szalézi rend egyetemes főnöke, don Pascual Chávez és Tarcisio Bertone olasz szalézi bíboros, a Vatikán államtitkára is.

- Emlékezetes nap ez a Szalézi Család számára, amikor Margit mama még egy lépéssel közelebb kerül ahhoz, hogy az oltárra emeljék. Az egész szalézi világ nagyon várta ezt az eseményt – mondta don Chávez.

José Martins bíboros aláírja a dokumentumot

Belgium - Szalézi szerzetes a Leuveni Egyetem új egyetemi lelkésze - A flamand püspökök felkérésére és az egyetem rektorának jóváhagyásával a 42 éves P. Johan Vanpeé lett a Leuveni Katolikus Egyetem új egyetemi lelkésze. Az atya korábban szalézi önkéntesként dolgozott Ruandában, majd Leuvenben teológiát tanult. 1996-ban pappá szentelték, hittant és matematikát tanított két szalézi iskolában, fiataloknak Afrikába szervezett tanulmányutakat. *ANS – Leuven*

Oroszország – Ausztrál szalézi diák a Nemzetközi Űrolimpia győztes csapatában - David Bentley, egy 16 éves melbourni szalézi növendék is tagja volt a moszkvai Nemzetközi Űrolimpia győztes csapatának. Az ausztrál csapat, amelyet cserkészek legkiemelkedőbb ifjú szellemi nagyságai alkotnak, első alkalommal vett részt ezen a különleges szellemi olimpián, amelyet tizenkettedik éve rendeznek meg. Először ausztrál csapatnak első alkalommal sikerült megverni Oroszország csapatát. A versenyen egyéb-

ként egyesült államokbeli, angol, európai és kazahsztáni csapatok vettek részt, vagyis olyan nemzetek tagjai, ahol már eddig is sokat tettek az űrkutatás területén. A résztvevőknek az űrkutatás jelenlegi problémáira megoldást kínáló ötleteket kellett bemutatniuk. A győztes csapat egyik tagja egy olyan eredeti felfedezéssel állt elő, amely még az Európai Űrkutatási Hivatal érdeklődését is felkeltette, olyannyira, hogy alkalmazni is akarják azt. Az ötlet a tűz kezelését segíti elő űrszondákon vagy űrlaboratóriumokban. Ehhez egy olyan speciális zselével töltött palackot használnának, amely a pelenkagyártáshoz használt anyagból származik.

ANS – Moszkva

Ifjúságpasztoráció és misszió - November 16-tól 20-ig zajlott Rómában az Evangelizációs és Missziós és az Ifjúságpasztorációs Szekció közötti együttműködésről szóló európai szeminárium, melyen hazánkat P. Andrásfalvy János ifjúságpasztorációs megbízott és P. Manjooran Simon képviselte.

Tarcisio Bertone olasz szalézi bíboros a Vatikán új államtitkára

Az államtitkár a második számú tisztviselő a vatikáni hierarchiában, tulajdonképpen ő az államfő. Feladata összehangolni a kongregációk működését, és egyben ő a vatikáni diplomácia legfőbb vezetője is. Don Bertone 1934-ben született Torino mellett egy nyolcgyermekes családban. Már korán érdeklődést mutatott a szalézi hivatás iránt. Huszonöt évesen szentelték pappá 1950-ben, a torinói szalézi teológiai fakultáson teológiai licenciátust szerzett, majd Rómában a Pápai Szalézi Egyetemen kánonjogból doktorált. 1967-től ugyanitt erkölcszociológiát tanított, és több új jogi tantárgyat vezetett be, majd 1989-ben rektorrá választották. 1991-ben II. János Pál pápa kinevezte a Hittani Kongregáció titkárnak, ahol a jelenlegi pápa közvetlen munkatársa volt. 2002-ben genovai érsek lett, a következő évben bíboros. Eddig is több kényes ügyben képviselte a Vatikán álláspontját (pl. szót emelt a Da Vinci-kód című bestseller ellen). Az új államtitkár fiatalos fellépésű, a fiatalok körében kedvelt ember és lelkipásztor, korábban a Juventus futballcsapat meccseit közvetítette, és előfordult, hogy diszkóba ment evangelizálni.

(VIS/KAP/Magyar Kurír/VR)

szalézi értesítők szerkesztői, a szaléziak és a világon szerte közreműködő világiak értékes együttműködésének köszönhető. Csaknem 6000 regisztrált felhasználója van a január elseje óta letölthető napi hírlevélnek, amely több számos hírt, fényképet, videót, és egyéb szolgáltatást tartalmaz. A korszerűsítés következő állomása, hogy az ANS a következő hónapokban szakemberek bevonásával és alapos értékelés után fejleszti a honlapot és információs szolgálatát. ANS – Róma

Szlovákia - A Szalézi Roma-központ felavatása - Október 21-én Bardejovban ünnepélyes keretek között tartották a Don Bosco Nevelési Központ megnyitását és megáldását. Az intézet a település külvárosában található, ahol a szaléziak P. Peter Besany irányításával 1991-ben romák számára missziót hoztak létre. (A szlovákiai háromszáz-ezer roma közül 1500 lakik a városban). A Don Bosco Központban egy általános iskola és a Boldog Zefyrino Mallá-ról, a spanyolországi roma vértanúról elnevezett óvoda és templom mellett Savio Domonkos Oratórium és a Szent Erzsébet Egyetem kihelyezett tagozata található. Az ünnepen a szalézi tartományfőnökön és a helyi polgármesteren kívül részt vett a cigánypasztorációval megbízott kassai segédpüspök, Msgr. Bober, a rendkívüli vizitáción Szlovákiában tartózkodó Don Vaclav Klement, a Kelet-Ázsia és Óceániai Régió tanácsosa, a szlovák miniszterelnök-helyettes és Szlovákia európai uniós biztosa. ANS – Bardejov

RMG - ANS: oldalböngészés egymillió-szor - A Nemzetközi Szalézi Információs Szolgálat, az ANS-honlap (www.sdb.org/ans) oldalainak felkeresési indexe 2006. január 1. és szeptember 30. között elérte az egymilliót. Ez az eredmény egyfelől a római központi iroda állandó és jól szervezett munkájának, másfelől a tartományi kommunikációs megbízottak, az ANS tudósítói, a

Szalézi munkatársakból munkatárs-szaléziak - A Szalézi Munkatársak Egyesületének 3. Világkongresszusa zajlott november 9-12. között a római Salesianumban. A kongresszus témája: „Mi megújítjuk a szabálykönyvet, a szabálykönyv megújít minket”. A 250 munkatársi megbízott öt kontinens mintegy 30 000 szalézi munkatársra képviselőként vett részt ezen a jeles eseményen. A kongresszus feladata, hogy jóvá-

hagyják az Apostoli Élet Szabályzatának megújított változatát, amin már 2000 óta folynak a munkálatok. Maga az elnevezés: „szalézi munkatársak” is megváltozik, hogy pontosan tükrözze Don Bosco szándékait. -

Mostantól fogva minket „munkatárs-szaléziaknak” fognak nevezni. Ez jobban rávilágít annak jelentőségére, hogy mi is a fiatalok javára áldozzuk életünket - mondta el Dr. Rosario Maiorano, a munkatársak világoordinátora.

A kongresszus végén a résztvevők a Szent Péter téren megújították munkatársi ígéretüket. - Ez az ígéret rendkívüli felelősség. Ma gyakorlati válaszokat kell adni a fiataloknak, erre van a legnagyobb szükségük - mondta Dr. Maiorano. Biztatta az egybegyűlteket, hirdesék a világi szalézi karizma szépségét, hogy az vonzó legyen sok más, a Szalézi Család közéletében élő ember számára is. ANS – Róma

Hírek a magyar tartományból

A hazai hírek hosszabb változatát több képpel megtalálják a www.szaleziak.hu honlapon.

Budapest/Albertfalva: Don Bosco tanítványai - Budapest/Albertfalva: Don Bosco tanítványai - Az immár hagyományos Csillagtábort idén is a tenyerén hordozta a Jóisten. A tábor a szalézi munkatársak szervezik, igen szép helyekre, és teljesen ingyen! Bár nem reklámoztuk túlságosan, mégis összejött naponta a 30-35 gyerek. A tömegközlekedés káosza sem zavarta vidám kedvünket! Igaz, volt, amikor másfél órát utaztunk a 20 perces távon, mégis soha senki nem panaszkodott! De az egygombócos fagyis is nagy örömet okozott!

Megéltük a küzdelem, győtrődés jutalmául a Hármashatár-hegyen az élénk társaság Budapesten gyönyörűségét, majd „vére menő” számháború csatát vívtunk a teljes álcázás érdekében a tüskés bokrokkal és szűrős csalánokkal is.

Kedden megilletődötten sétáltunk a martonvásári kastélyban és parkjában, hiszen Beethoven nyomain lépkedtünk. Mire a Velenicei-tóhoz értünk, úgy láttuk, süt a nap, és kicsit fürödtünk, de valószínű az aggodó szü-

lők nem látták volna olyan felhőtlennek az eget. A Városligetben nem véletlenül csodáltuk meg a közlekedési eszközök történetét. Nemcsak összehasonlítottuk napi „örömeinkkel”, irigyelve az őseinket, hanem utána akadályversenyen mértük össze megfigyelőképességünket. Az állomásokat „Don Bosco tanítványai” vezették.

A Margitsziget a pihenést jelentette nekünk is csütörtökön, majd utolsó nap jött a csillagtábor kihagyhatatlan programja: a százhalombattai strand!

A címben említett tanítványok a mi öregdiákjaink voltak: Bató Margit, Ágh Nóra, Wappler Anna, Fejes Csabi, Fejes Miki, Bató Laci, Wappler Ádám.

Bennük megláttam Don Boscót, illetve tökéletesen működő pedagógiai módszerének alapelvét: mindig a gyerekek között lenni, szeretni, amit ők szeretnek, és mindig nagyon vidáman szemlélni a dolgokat.

Köszönöm mindannyiunk nevében ezt a hetet. Persze nem csak nekik, hanem minden fényes kis- és nagy csillagnak, és a szabad-

ságuk idejéből áldozó szalézi munkatársaknak, Irénnek és Anikónak. Köszönöm az anyagi támogatást - Antal atyán keresztül - a plébániának, a Hitoktatási Felügyeletnek és a XI. kerület - Újbuda önkormányzatának.

Benczurné Quirico Monika

Budapest/Óbuda - október 14-én az Óbudai Szent Péter és Pál Szalézi Általános Iskola Péliföldszentkeresztre kirándult. Az alsósok szüleikkel együtt jöttek. Közel 350 fővel vettünk részt a kiránduláson-zarándoklaton.

Budapest/Óbuda, „Salesianum” Don Bosco Kollégium: Kolitábor - Augusztus 10-én kezembe került egy HVG, amelynek végén statisztikai adatokat közöltek a kistérségek vallásosságáról. A 2001-es népszámlálás szerint a legnagyobb település, ahol magát mindenki római katolikusnak vallotta, az ötszáz-egynéhány fős Zala megyei Rigyác volt. Ha ezt valamikor tavasszal hallom, akkor gyorsan el is felejttem, de aznap éppen Rigyácról utaztam hazafelé, mivel ott volt első kolitáborunk.

Az egész kolitábor ötletet az egyik kollégiumi tanulmányi csoport agyalta ki. Történt ugyanis, hogy az előző félévben a tanulmányi program keretében különböző táborterveket kellett készíteni. Egy terv kilógott a sorból: a kolitábor ötlete és részletes

leírása, ami azzal az igénnyel lépett fel, hogy meg is valósul ezen a nyáron. Lássuk tehát, hogy milyen programok voltak a tényleges kolitáborban!

Bemelegítésként egy mezítlábas focival indítottunk az esőben. A második napon, kedden a 15 fős tábor kétfelé oszlott Bázakerettyén: az egyik része strandolni ment, a másik tekézni. Délután Becsehelyen szentmisén vettünk részt a helyiekkel, amit Gyuri atya mutatott be. Az Árpád-kori templomocska megtelt idősebbekkel, fiatalabbakkal, és velünk. Ezután a szőlőhegyre mentünk, ahol egy nagyon aranyos házaspár kemencében sült finomságokkal lepte meg az éhes kollégistákat. Zoli atya vezetésével egész este magyar nótákat és népdalokat énekeltünk. Köszönjük a kedves vendéglátást és a finom vacsorát!

Szerdán a kistolmácsi tó mellett főztünk, majd Rigyácon voltunk szentmisén. Estefelé még fociztunk is – ezúttal cipőben és a rigyáciak ellen. Nem vallottunk szégyent, a Salesianum FC-t már ott is rettegik. Utolsó közös esténket szalonnasütéssel búcsúztattuk.

Köszönet elsősorban a szervezőknek, hogy megszervezték a tábort, Zoli atyának, aki a plébániát „kölcsonadta” nekünk, vendéglátóinknak, a rigyáciaknak, Gyuri atyának, Attilának és Claudiusnak, hogy elkísértek minket, és persze minden kollégistának, aki jelenlétével emelte az esemény fényét.

Dudás Tamás

Kazincbarcika: Fodrász tanműhelyt avattak a Don Bosco Szakiskolában - Szeptemberben a szalézi rend fenntartásában működő iskola új fodrász tanműhelyében kezdhetett meg tanulmányait az iskola 26 fodrásztanulója. A tanműhely, a város egyik legszebb, legkorszerűbben berendezett fodrászüzletének ünnepélyes átadására szeptember 14-én került sor, amelyen a meghívott vendégeken kívül a város vezetői is részt vettek.

Lux Ambrus igazgató megnyitója után a diákok kis műsorral és bemutatóval kedveskedtek, majd a felvonuló lányok a tanulók által készített alkalmi, fantázia, estélyi és koktél hajviseleteket mutatták be. Elismerő taps fogadta a kis bemutatót. Havasi József tartományfőnök atya megáldotta a tanmühelyt, és egyben a jelenlevő diákokat, tanárokat és a mühely leendő vendégeit, ügyfeleit. Állófogadással és vidám beszélgetéssel ért véget a megnyitó. A tanmühely nyitva áll iskolánk tanulói és a város lakói előtt.

Kazincbarcika : Rendház-avató - Nagyon nagy örömmel ünnepeltünk 2006. szeptember 27-én, hiszen nemcsak a magyar szaléziak életében, hanem a mi iskolánk számára is óriási előrelépés egy állandó szalézi közösség megtelepedése Kazincbarcikán. Különösen jóleső érzés volt, hogy velünk ünnepelt Seregély István egeri érsek, aki a rendházat megáldotta, don Albert Van Hecke tanácsos, a régió egyetemes megbízottja, és hogy minden szalézi intézményből eljöttek hozzánk a szerzetesek, a Don Bosco nővérek, a kollégák...

Eddig is sokat számított, hogy a szaléziak időről-időre eljöttek hozzánk egy-két napra, de az időkorlát okozta feszültség, az a tudat, hogy ne éljünk vissza a bizalommal, visszafogottabbá tett minket. Most nagyot változott a világ: állandó közösség van nálunk. A diákok, a felnőttek számára is már érezteti hatását Simon atya, Savio Domonkos és Géza testvér állandó jelenléte. Már önmagában

az a tudat is sokat segít, hogy köztünk vannak. Don Bosco nem véletlenül tekintette egyik legfontosabb alapelveként a fiatalok nevelésében a jelenléteket. Mi itt, Barcikán egyházi intézményként is és a hit tekintetében is fiatalok vagyunk. Igényeljük a jelenléteket.

Intézményünk már majdnem megfelel a klasszikus szalézi szerkezetnek: van iskola; van udvar; most már van házunk (Szent József Ház), már csak a kápolna hiányzik, de az is meglesz egyszer. Igaz, semmilyen tárgyi feltétel nem helyettesítheti a szívünket, hozzáállásunkat. Ahogy Don Bosco mondta: „Az oratórium benned van”. Ahhoz, hogy ez a felfogás erősödjék bennünk, nagy segítség a szalézi jelenléte.

Ezért nagyon köszönjük tartományfőnök atyának és a tartományi tanácsnak, hogy úgy döntöttek, ennek az új közösségnek az alapításával segítik életünket - nemcsak az iskola életét, hanem egyben a város életét is. A szaléziak Simon atya vezetésével már el is kezdték az oratóriumi tevékenységet, és sok embert megszólítottak Nagy szükség van Isten segítségének, szeretetének közvetítésére. II. János Pál azt mondta, hogy Európa újra evangelizációs terület. Ez Magyarországra és a mi régióinkra vonatkoztatva különösen igaz.

Ezért gondolom, hogy a Szent József Ház megáldása nem csak az iskola számára, nem csak a Szalézi Család számára, hanem az egész magyar egyház számára is nagy ünnep. *Lux Ambrus*

Úri: Don Bosco Tápiószentmártonban - Három éve találkoztam Tápiómenti Nagybaldogasszony Közösséghez tartozó fiatalokkal, amikor Újpest-Megyerről Úriba, egy kis Pest megyei községbe költöztem. A lelkeségi csoport a környező települések ifjúságát fogja össze. Szalézi munkatársként elkezdtem velük barátkozni, beszélgetni. Elmesélték, hogy nyaranta három turnusban táboroztatnak gyermekeket, fiatalokat Tápiószentmártonban, sátortáborban. Sikerült a táborvezetőséget megnyernem, hogy a következő táborban bemutassam nekik Don

Boscót és a szaléziakat, így egyéves előképzés után Don Bosco 2006. július 27-én „ellátogatott” a Tápióba.

Az előadásra Csány Péter atyát kértem fel, aki két vietnami rendtársát, Domonkos testvért és Ferenc atyát is elhozta magával. A táborban mintegy 200 fiatal várt minket.

Először játszottunk a táborozókkal, majd az előadásunk, bemutatkozásunk következett, melyet a két vietnami rendtárs Don Bosconeke nyitott meg. Ezután Péter atya rendalapítónk életéről beszélt, arról, hogyan kezdődött el a szalézi mű, majd szöveg a szalézi nevelés alapjáról, a megelőző módszerről, valamint arról, milyen fontos szerepe van a játéknak a nevelésben. Ezután áttért a szaléziak mai helyzetére, feladataira, amely ma ugyanolyan, sőt tán még égetőbb, mint Don Bosco korában. Utána én mondtam el, mit jelent számomra szalézi munkatársnak lenni, mi a szerepe a munkatársaknak és az animátoroknak a szalézi renden belül. Az előadást a fiatalok kérdéseinek megválaszolásával fejeztük be. A szabadtéri gitáros szentmise homíliájában Péter atya „példatárgyról” beszélt: kölcsönkérte az egyik táborozó biciklikerekét, s azon mutatta be az evangélium mondanivalóját. Az Úr asztala után a táborigi asztalnál is közösséget vállaltunk a fiatalokkal: finom vacsorával búcsúztattak bennünket!

Úgy érzem, Don Bosco átadta megbízólevelét, hogy legyek összekötő láncszem a „Tápió” és a szaléziak között. Egy új közösségbe vezetett a Segítő Szűz, hogy annak hasznos, tevékeny tagja lehessen, így építve Isten országát. *Groszmann Dezső*

Péliföldszentkereszt: „Rigó a fészekben” –

Az őszi rendi lelkigyakorlat csendes hete alatt kedves látogatója volt a lelki megújulásért imádkozó szaléziaknak: október 27-én eljött Péliföldszentkeresztre Kiss-Rigó László szeged-csanádi megyéspüspök. A püspök atya erősen kötődik a szalézi rendhez, ő ma-

ga volt növendék. Gyermekkorában egy részét Indiában töltötte, ahol édesapja mérnökként dolgozott, így általános iskolai tanulmányait az egyik kalkuttai szalézi iskolában végezte. – Egyházmegyes pap lettem, de mindig igyekeztem terjeszteni a szalézi szellemiséget, amit a szalézi atyák jóvoltából gyermekkoromban megismertem. Péliföldszentkeresztet szalézi fészeknek nevezik, így hát most elmondhatom, hogy eljött a Rigó a „fészekbe” – tette hozzá széles mosollyal a püspök. *L. E.*

Péliföldszentkereszt: Őszi találkozó - Egy napos találkozót tartottak a balassagyarmati és a nyergesújfalui oratóriumi segítők október 21-én, melynek lényege a tapasztalatszerzés és csere volt. Ebben segített nekünk a Szlovákiából érkező Fabian atya. Elmesélte, hogyan zajlik náluk az animátor-képzés. Nagyon sok érdeklődést megtudhattunk tőle. Az előadás után együtt ebédeltünk, majd utána teli gyomorral hallgathattuk Csepy Dorottya és Pathó Vera előadását az

Eurizonról. Mindezek után János atya mutat-
ta be az ideit, 2006-os animátor- és vadóctá-
borokon készült képeket. Napunkat egy kö-
zös imával és egy csoportképpel zártuk. A
programok végén még jutott idő barátaink-
kal, ismerőseinkkel beszélgetni. De minden
napnak vége egyszer, bár nem szomorkod-
tunk, hiszen nemsokára elérkeznek az ad-
venti lelki napok, ahol a tanultakat tovább-
adhatjuk társainknak, és még több tapasza-
latot szerezhethetünk.

Nyergesújfalú: Nagymaroson jártunk - Is-
mét megrendezésre került október 7-én a
Nagymarosi Ifjúsági Találkozó. Szombaton
reggel nyolckor indultunk Nyergesújfaluról
Visegrádra, ott pedig komppal keltünk át a
Dunán. Amint partra szálltunk, máris indul-
tunk a plébániaudvarra, ahol Boldog
Salkaházi Sáráról esett pár szó, majd indul-
tunk a fakultatív programokra. Több hely-
szín közül lehetett választani. Iskolánkból
legtöbbször Kerényi atya előadására mentünk.
Többek között a kísértésről beszélt. Délután
13 órakor szabad programunk volt, amin
megkerestük ismerőseinket, barátainkat, és
nagyon sokat beszélgettünk nevetgélünk ve-
lük. Délután 3-kor a Duna-parton találkoztunk,
és megosztottuk egymással az előadá-
sokon hallottakat. Miután mindenki beszám-
olt arról, amit hallott, szentmisén vettünk
részt. A programok zárta után elindultunk
haza. Az úton, hogy elüssük az időt, énekel-

tünk és gitároztunk. Remélem, tavasszal is
eljutok erre a találkozóra, és reménykedem
abban is, hogy egyre több fiatal fog velünk
tartani.

Gyarmati Györgyi

**Szombathely: Temetőlátogatás és geszte-
nyézetés** - Vidám oratóriumi napok és nép-
művészeti délutánok után egy komoly közös
programra adtuk a fejünket itt, a nyugati or-
szágrészben. Minden évben megismételjük
ugyan ezt az együttlétet, de tudjuk, hogy
amit pluszként hozzáadhatunk és a fiatalok
szívébe csempészhethetünk, az az imádságos
megemlékezés. Így hát november 3-án el is
indultunk a temetőbe. Először a kereszthez
helyeztük el gyertyáinkat, mindazok nevé-
ben, akik távol az otthonuktól emlékeznek
elhunytaikra. Ezt követően meglátogattunk
néhány sírt, elsősorban fiatalokét, mert saj-
nos ilyenek is vannak. Külön megemlékez-
tünk egykori ministránsunkról, Lukács Pé-
terről. Miután néhány katonasírra is tettünk
mécseseket, elindultunk vissza az oratórium-
ba. Minden sírnál külön is imádkoztunk,
Klér György (+1950) volt szalézi kispapunknál
pedig a szalézi esti imát is elmondtuk. Sokan
meg is álltak a hangos ima hallatára, amellyel
tanúságot tettünk hitünk mellett. Itthon már
várt a finom sült gesztenye, amit az illata jó
előre jelzett. Kiegészítésül gondoskodtunk
egy kis teáról, ami a nagy hideg után amúgy
is jól esett. Néhány szendvics, rágcáslivaló,
névnapi és születésnap köszöntések tették
még emlékezetesebbé együttlétünket.

A közeljövő terveiben szerepel a Szent Már-

ton-napi megemlékezés, az adventi koszorú-készítés, és sok olyan program, amely még inkább egygyé kovácsolja a szombathelyi oratoristák szívét.

P. Márkus Zoltán SDB

Óbuda: Számottevő focihálózat a „száli”-ban - Az, hogy Peisch Feri atya 91-ben az óbudai házunk mellett a 80-as években létesített garázsok helyére foci pályát álmodott meg és hozott létre, hosszú időre meghatározta a helyi szalézi sportaktivitást. Ha van pálya, akkor legyen csapat is hozzá - csapat-szellem, összetartás, egymásra figyelés, közösségépítés, és még annyi minden más lehet ennek pedagógiai-pasztorális gyümölcse. Négy éve alakult a mára már 18 évnél idősebb, helyi fiatalokat szerződtető szalézi foci klub, az SCO - honlappal, mezzel, klubszobával, szponzorokkal, edzésekkal. Ezután kisebb, de nem kevésbé értékes csapatok alapítása történt. A kishittanosokból irányítással három évvel ezelőtt jött létre a Savio FC állandó szombati edzésnap, egy évvel ezelőtt pedig a Gonzagák. A hálózatba „aranyfedezteként” kapcsolódtak be missziós rendtársaink: Jakab és Claudius.

Óbudai fociistáink éves megemlégetése (az edzőmecscek mellett) a regnumos Zászlónkupa. Idén szeptemberben az „óbudai szalézi” rekordot jelentő öt csapattal képviseltette magát. Ott volt köztük a kollégium csapata, de a ház történetében - eltekintve ez első évektől - szinte nem múlt el év, hogy ne tudtunk volna lánycsapatot is nevezni. A felejtethetetlen élmény, a sok értékes tapasztalat

és egy-egy biztató eredmény mellett örömmel számolhatok be lánycsapatunk, a Laura Vicuña FC tornagyőzelméről (ami mára már szinte „kötelezőszámba” megy) ill. az SCO 2. és a Salesianum FC 4. helyéről a szeniorok népes és igen erős mezőnyében.

Buzdítok mindenkit, aki a szalézi ifjúságmentő akcióban részt vállal: egy bőrlabda, két kapu, tucatnyi játékos és az egyszerű szabályrendszer egy animáló (lelkesítő) „edző” (pedagógus) jelenlétében már szinte egy kimondott „oratórium”.

P. Csány Péter SDB, edző

Hírek az óbudai rendházból - Miután augusztustól öt rendtárs költözött más házunkba, a rendház személyzeti összetétele idén a következő módon változott: Mészáros György korábbi igazgató atya rendkívüli szabadságon házon kívül tartózkodik. Claudius Misquitta örökfogadalmas testvérünk teológiai tanulmányait folytatja a Sapientia szerzetesi főiskolán, Jakab ideiglenes fogadalmas rendtársunk pedig gyakorlati évét tölti Óbudán. P. Frank Pál továbbra is a kórház- és a kápolnalelkészi (és kertészi) szolgálatot látja el, P. Szikszay Sándor pedig a kápolna mellett a kollégium lelki ellátásáról is gondoskodik. P. Havasi József tartományfőnök atya bokros teendői mellett fokozottan veszi ki részét a kápolnai lelkipásztori munkából. P. Csány Péter igazgató október 13-án szerencsés térdműtéten esett át; mostanra egyre bővülő mértékben láthatja el újra feladatait. A ház gazdasági és gondnoki teendőit Depaula Flavio koordinálja az igazgatóval szorosan együttműködve.

Idén szeptembertől két jelölt tartózkodik rendházunkban azzal a szándékkal, hogy később a rend tagjai legyenek: Kirner Gábor, 23 éves erdélyi születésű vas megyei jelölt matematika-fizika szakos hallgató, aki a Don Bosco Kollégium lakójaként ismert meg bennünket; Gábor Pál, 28 éves jelölt Felvidékről, aki hozzáértő zenei tevékenysége mellett az olasz nyelv elsajátításával készül a jövőbeli novíciátusra.

P. Csány Péter SDB

Margit mama, légy velünk!

Mindannyian tisztában vagyunk vele, ki volt a szalézi rend alapítója, Bosco Szent János. Ő az egész világon közismert és kedvelt szent, nagyon sokan hallottak róla, tanultak pedagógiai módszeréről, ismerik munkásságát. A **Margherita Occhiena** név viszont igen keveseknek cseng ismerősen: ő volt Don Bosco édesanyja.

Legyünk őszinték: mi, a Szalézi Család magyar tagjai is viszonylag keveset tudunk Margit mamáról. Bizonyára az is szerepet játszik ebben, hogy csak egy vékony füzetecske jelent meg róla magyar nyelven évekkel ezelőtt, és olaszul is csak 2005 végén adták ki életrajzát, a róla szóló filmet pedig nem jegyzik az Oscar-díjas remekművek listáján. Az is lehet az oka, hogy nem ismerjük túl jól Margit mama életét, mivel nem tartjuk eléggé érdekesnek, ezért nem is igyekeztünk többet megtudni róla. Egy egyszerű, tanulatlan parasztasszony, aki lényegében nem csinált semmi rendkívülit, „csak” dolgozott, a mai világban nem kelt különösebb érdeklődést senkiben sem.

Most leírhatnám életének főbb állomásait, majd taglalhatnám, és példákkal szemléltethetném Margit mama nagyszerű nevelői kvalitásait, de ezt a kalandot meghagyom a kedves Olvasóknak. Ha figyelmesen olvassák Don Bosco bármelyik életrajzát (több is megjelent magyar nyelven), egyben megismerik Margit mama életét is. Kedves, de határozott személyiségének jegyei: derűs szeretete, mély hite, a munka, az áldozatosság, az Isten iránti érzék, az észszerűség, a párbeszéd, a segítőkészség - mind-mind a szalézi karizma markáns alkotóelemeivé váltak.

Occhiena Margit egyszerűen "Margit mama" volt, és nem is akart más lenni.

"Karriere" egy kis faluban kezdődött, paraszti családban, és egy szegényes külvárosi házban végződött, elhagyott utcagyerekek között - látszólag valóban nem egy szenzációs életút. De ha azt nézzük, hogy fia nevelésén keresztül előkészítette, neki segítve pedig aktívan közreműködött a világ egyik legnépesebb szerzetesi rendjének a létrejöttében; hogy ő volt az első szalézi munkatárs, igaz, nem tudatosan, mégis alapító segítője a Szalézi Családnak; amit spontán tett, az Don Bosco nevelői zsenialitásával párosulva egy világhírű pedagógiai módszer alapjává vált - erre már tagadhatatlanul sokan felkapják a fejüket.

Az elmúlt évben szalézi berkekben számos alkalommal emlékeztek meg arról, hogy 150 évvel ezelőtt, 1856. november 25-én új életre szenderült Margit mama, a „Szalézi Család anyukája”, aki sok-sok szegénysorsú, árva gyermek mamája lett. Szülőházában emlékmúzeumot rendeztek be, imával emlékeztek meg róla, ünnepelték. Magyarországon is igyekeztünk többet beszélni róla, felmutatni példáját a fiataloknak és a felnőtteknek.

Ne feledkezzünk meg ezután sem Margit mamáról, és kérjük bizalommal közbenjárását, hisz ő a Szalézi Család édesanyjaként a mi édesanyánk is! *Lengyel Erzsébet*

IMA: Istenünk, te jó és könyörületes Atya, aki a Szalézi Családnak adtad Bosco Szent János édesanyját, Margit mamát, hogy ragyogó példaképünk és családjaink védelmezője legyen, erősítsd meg küldetésünkben az édesapákat, hogy szerető példái és hűséges támaszai legyenek gyermekeiknek Feléd vezető útjukon. És töltsd meg az édesanyák szívét szeretettel és gyengédséggel, míg Feléd vezetik gyermekeiket. Néked ajánljuk családjainkat és fiainkat, hogy a Szalézi Család mindig hűséges legyen az irántad való szeretetben. Közbenjárásodat kérem...*(itt elmondjuk kérésünket)*. Tiszteletreméltó Margit mama, könyörögj érettünk!

A szalézi kincsestárból merítve

Karácsony Don Bosco városában

Aki a mi éghajlati viszonyaink. közt él és megszokta a mi hőszőnyeges, jégvirágos karácsonyainkat, annak a karácsonyi hangulatából nyugtalanítóan hiányzik valami, ha nem talán az Alpeseken túl, Délen kell megülnie az Üdvözítő születésének ünnepét. Az élet csakúgy hullámszik itt, mint máskor, a természet a legritkább esetben ölti magára. hőszőn ünnepelőjét s valahogy még az emberek sem vágyódnak, annyira a fenyőillatos, meghitt családi tűzhely mellé, amelynek a hangulata pedig annyira elkerülhetetlen tényezője a mi karácsonyi ünnepeinknek.

De hát azért végeredményben mégis csak karácsony van itt is! Karácsony Turinban! Turinban, amely a nagy Don Bosco földi maradványait rejtí magában! Hatalmas világváros ez, amelynek nyílegyenes, széles utcáin olyan lázas ütemben lüktet az élet még karácsony estéjén is, hogy szinte azt hinné az ember: itt nincs is olyan csendes zugocska, ahova megpihenni betérhetne az újszülött Gyermekek.

Don Boscót is nehéz volna éppen ide, az életnek ebbe a száguldó forgatagába belegondolni, ha az élniakarásnak, a jólétnek ez a metropolisa, a gazdag Turin nem volna egyúttal gyárváros is, amelynek népes munkásnegyedeiben a testi és lelki nyomor az úr! Az isteni Gondviselés azért állította ide ezt a nagy embert, hogy a papi életszentségével, egyedülállóan kiváló tehetségeivel az élet e kítaszítottjainak, elsősorban az elhagyatott ifjúságnak atyja, apostola legyen.

Amíg így gondolatokba mélyedve lépdeltem Segítő Szűz Mária bazilikája felé, lélekben százezrekre menő seregeket láttam felvonulni, akik mind ezt a gondviselészerű szentet vallották vezérüknek, őt keresték hálás tekintetükkel és őfeléje küldték fohászaikat: Bosco Szent János, könyörögj értünk! Úgy

éreztem, hogy a jászolbeli Kisded ott rejtőzik Don Bosco alakja mögött, és őrajta keresztül küldi újra meg újra áldását a világra. .Hogy ez túlzás volna?

Hogyan is mondta Jézus? "Amint engem küldött az Atya, úgy küldlek én is titeket. Engem hallgat az, aki titeket hallgat. Többé nem nevezlek titeket szolgálknak, de barátimnak. Ti, akik mindent elhagyatok az én nevéért, velem lesztek egykor mennyei dicsőségemben. Mikor pedig ott térdeltem Don Bosco fényesen kivilágított oltára előtt és láttam amint jobbról és balról tömegek hullámszanak a gyóntatószékek felé, éreztem, hogy a nagy szent szelleme változatlanul ott lebeg az általa épített szentély fölött és megértettem, hogy a Jézuska csak oda tér be és ott érzi magát otthonosan, ahol békés és szerető szívek tárulnak feléje. Don Bosco, milyen jól ismerted te a lelkeket! Milyen jól tudtad, hogy az a béke, amelyet az angyalok, hirdettek, csak a bűnbánat könnyeivel tisztára mosott, bűnbocsánat szentségében Istennel megbékélt lélekbe térhet be. Az ilyen lélekben otthon vannak. Isten akaratán való megnyugvás, van benne, erő az élet terheinek elviselésére és él benne a remény egy soha véget nem érő, ragyogó boldogságra. Nézem a pompás üvegkoporsójában előttem pihenő, halálában is mosolygós szentet, korának ezt a csodálatosan nagy fiát és amíg tekintetem barázdás arcán, soha nem pihenő, kidolgozott kezén nyugszik, érzem, hogy áldás, Isten áldása árad még enyészettől megóvott földi maradványaiból is.

Koporsója mellől azt a gondolatot hoztam. el magammal haza, északi hazámba: Don Bosco megértette a Jézuska gondolatát: "Békesség a földön a jóakarátú embereknek".

(Szalézi Értesítő, 1936 december)

KÖNYVAJÁNLÓ

a Don Bosco Kiadótól

MEGJELENT
A 2007-ES
DON BOSCO
KALENDÁRIUM

Naptár, történetek, bölcsességek, rejtvények, tesztek, pedagógiai írások, elmélkedések, szemelvények Don Bosco életéből, viccek, szellemes mondások, névnapok és még sok minden más a mintegy 250 oldalas, sokak által kedvelt Don Bosco kalendáriumban.

Ajándéknak sem utolsó!

Kapható a szalézi plébániákon és a Don Bosco Könyvesboltban
Bp. Múzeum körút 7.
Tel.: (1) 318-6717

Szalézi Munkatársak Országos Találkozója

2007. január 6. Óbuda
Tartományfőnökség
10 órától - 15,30-ig

Közös imádságra, gondolkodásra és beszélgetésre várunk minden szalézi munkatársat. Elsősorban szervezeti és lelkeségi kérdésekről várjuk a véleményeket.

A tervezett programról és főbb kérdésekről tájékoztatót küldünk a csoportokhoz.

P. Ábrahám Béla SDB
a munkatársak felelőse

KÖZLEMÉNY

A Bosco Szent János Ifjúsági Nevelési és Oktatási Alapítvány számára a befizetett adó egy százalékaként 3 076 701 Ft érkezett.

Ezen összeget

a Kazincbarcikai Don Bosco Iskola felújítására fordítjuk.

Hálásan köszönjük támogatásukat!

**TÁMOGASSA JÖVŐRE IS
BEFIZETETT ADÓJÁNAK 1 %-ÁVAL
A BOSCO SZENT JÁNOS IFJÚSÁGI
NEVELÉSI ÉS OKTATÁSI ALAPÍTVÁNYT!**

Adószám:

19673752 - 1 - 41

Kérjük, ajánlja ismerősei figyelmébe
Alapítványunkat!

SEGÍTSEN, HOGY SEGÍTHESSÜNK!

FÓKUSZBAN: zárándoklat
Don Bosco nyomában

▲ Torino, az Assisi Szent Ferenc templom sekrestyéje

Valdocco, Don Bosco Oratórium ▼

▲ Anney, Szalézi Szent Ferenc ereklyéi előtt

Mondonio ▼

Kiadja a Don Bosco Szaléziai Szent István királyról nevezett Magyar Tartománya 3500 példányban, belső terjesztésre
 Cím: 1032 Budapest, Bécsi út 173. Telefon: 453 22 80; e-mail: sdbung@mailbox.hu
 Felelős kiadó: P. Havasi József SDB, korrektor-szakértő: P. Csány Péter SDB
 Szerkesztő: Lengyel Erzsébet; e-mail: le@invitel.hu

A címlapon: Tiszteletreméltó Margherita Occhiena - Margit mama

Készült a kazincbarcikai Don Bosco Szakiskola nyomdájában, Felelős vezető: Fehér Béla, tel. 20/823 4654